

Et Par Lønningspunkter i det foreliggende Ændringsforslag skal jeg endnu gjøre opmærksom paa. Det ene er, at man har udeladt Bestemmelsen om, at ogsaa Telegrafbudene skulde have Andel i denne Lønningsforbedring. Jeg skal ikke trætte det ærede Æhing med et Forsøg paa Nedgjørelse for Grundene til, at man ikke efter Dyrtilstillægsbestemmelsernes Affattelse hidtil har kunnet give Telegrafbudene Lønningsstillæg, medens man derimod har kunnet give Postbudene Lønningsstillæg; men jeg skal kun sige, at disse Bestillingsmænds nærmeste Børge og Foresatte, Indenrigsministeren, fuldt ud har erkjendt, at der er samme Grund til at yde dem Lønningsforbedring som Postbudene og en hel Del andre Embeds- og Bestillingsmænd, hvis Lønninger ere særskilt fastsatte paa Finansloven. Sagen er den, at Telegrafbudenes Lønninger udredes af runde Summer, medens de andre Bestillingsmænds Lønninger enten ere udtrykkelig fastsatte paa selve Finansloven eller i Anmærkningerne dertil. Hvorfor*altsaa disse skulle udelukkes, veed jeg ikke. — En anden lille Bemærkning, jeg endnu vil gjøre, er den, at naar Ændringsforslaget havde optaget Bestemmelsen i det foreliggende Forslag om, at de Embeds- og Bestillingsmænd, hvis Lønninger ere fastsatte efter 1ste Januar 1880 ikke faae Andel i den midlertidige Lønningsforbedring fra den Tid, Lønningsloven er traadt i Kraft — og det forekommer mig, at en saadan Bestemmelse ikke ret vel kan undgaaes, — og naar man dog vilde opgive, at Lovforslaget skulde have nsiagtig samme Form, som Dyrtilstillægsbestemmelserne have haft, uden en Løbbels Forandring, saa ser jeg ikke nogen skjellig Grund til at optage Bestemmelsen i § 2, Nr. 2, som er en væsentlig Forringelse endog lige overfor det foreliggende Lovforslag for temmelig talrige Klasser af Embedsmænd. Det vil det f. Ex. være for Premierlieutenanterne, der ville komme til at miste en Trediedel af Tillæget, og for en stor Del af Post- og Telegrafvæsenets Personale vil det Samme gjælde.

Jeg maa endnu bede det høie Æhing om ikke at opfatte disse Bemærkninger, Indvendinger eller Indsigelser saaledes, at jeg derved vil fraraade at stemme for det foreliggende Ændringsforslag, idet Ændringer deri jo ville kunne bringes tilstede imellem 2den og 3die Behandling. Med andre Ord, at, dersom det ærede Æhing tiltreder Hovedtanken i det foreliggende Ændringsforslag, den at bringe Lønningsforbedringen op idetmindste til det, den var i forrige Aar, saa vil en Vedtagelse af Ændringsforslaget nu lige overfor mig ogsaa kun betyde saa meget, det nemlig, at Hovedtanken tiltredes. Skulde den ærede Ordførers og de andre ærede Forslagsstilleres Mening være absolut den, at Forslaget uden nogen Løbbels Forandring skulde gaa til

det andet Æhing, maatte jeg ganske vist indtage en anden Stilling dertil og bede det ærede Æhing dog nytere overveie det, før de slaa disse Bestemmelser fast. Jeg kan imidlertid ikke tro, at de ærede Forslagsstillere skulde lægge en saadan Vægt paa den bogstavelige Gjenoptagelse af Bestemmelserne om det sidste Dyrtilstillæg, at de af Hensyn dertil ville tilfidesætte Hensyn til vigtigere Interesser, som det forekommer mig, at jeg har godtgjort knytte sig til, at Bestemmelser ikke blive optagne uden nogen Løbbels Forandring.

N. Rasmussen: Jeg billiger de Udtalelser, der saaldt ved 1ste Behandling af denne Sag, og som gik ud paa, at Landsthinget kort og godt skulde sige, hvad de vilde. Jeg billiger dem, fordi det er paa den Tid, at Rigsdagssamlingen snart hører op, og en Vesparselse af Tid altsaa forsaavidt er nødvendig; men det Ændringsforslag, som nu er stillet af 5 ærede Medlemmer heri Æhinget, billiger jeg ikke. Naar der stadig søges en Forandring i det Lønningsstillæg, som er givet til Embedsmændene, tror jeg, at de, der forsvare Lønningsstillægene for Embedsmændenes Bedkommende, have for en stor Del selv Skuld i den Modstand, der reises. Jeg skal saaledes gjøre opmærksom paa, at, uagtet dette Forslag kun har været vedtaget endogaa med Forandringer siden 1875, begynder man nu at tale om, at det er Noget, som Embedsmændene have Hævd paa, Noget, der maa betragtes som en Selvsølge, en Ret, Noget, der ikke kan tages fra dem, uden at der begaaes stor Uretfærdighed. Jeg tror, at den Slags Udtalelser har gjort ikke saa lidt til, at de, der betragte Sagen med andre Dine, ogsaa maa træffe deres Forholdsregler, og jeg tror, det ikke er uden Exempel, at de forskjellige politiske Partier i Løbet af denne Rigsdagssamling have indtaget Standpunkter udenfor den Sag, som egentlig laa for, for at gennemføre deres Anskuelser i andre Retninger. Jeg vil navnlig gjøre opmærksom paa, at der ligger et Forslag godt og vel forvaret i Hærunderlaget heri Æhinget, som sik saa god en Anbefaling af den høitærede Krigsminister, som noget Forslag kunde faae, det var et godt og brugeligt Forslag, et Forslag, som i enhver Henseende var hensigtsmæssigt, besparende for Finanterne, besparende for Mandstabet og endogaa til Fordel for selve Døvelserne. Men desuagtet vilde den høitærede Krigsminister holde det Forslag tilbage, for at han kunde have større Sikkerhed, for at Ingen deri skulde søge Støtte for at undlade at revidere Hærloven. Naar det er forsvareligt for Landsthinget og for den høitærede Krigsminister, mener jeg, det ogsaa er forsvareligt for andre politiske Partier at tage sine Forholdsregler, og da det nu